

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118128512/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

og snusket Lugt imprægneret Taagen paa et bestemt Strøg: man traadte pludselig ind i den og ligesaa pludselig ud igen.

Vi kom i passende Tid til Damperen. Næppe havde den lagt ud, saa var ogsaa Bredden forsvunden, og man kunde gærne tro, at man var midt ude paa Verdens-Havet. Kun lige i Nærheden saa man de smaa Bølger blinke skælagtig; Taagen drev henover dem som Røg. Fra Skorstenen slog den sodede Kulrøg ned over Dækket. Piben lød uafbrudt, snart med lang Hvæsen, snart i korte, stakate Hvin og Suk. Undertiden svarede en anden Pibe eller et langt Raab, og et stort mørkt Legeme gled os forbi, som et Spøgelse-Skib. Minna klyngede sig fast til mig og knugede min Arm: „Der kan da ikke ske Sammenstød?“ „Vist ikke!“ Og forresten, hvorfor skulde ikke den lille Dampbaad kunne blive sejlet i Sænk? og man drukner lige saa let midt paa Elben som midt paa Atlanterhavet. Denne lille Fare forenede os inderligere end alle Frenetidsdrømme. Men den samme Taage, der havde fremkaldt den, forjog den snart ved at gennemisne os. I Angsten for Snue og Hoste druknede den romantiske Frygt og Haabet om at forenes i en pludselig Død.

Saa forvirrende var denne Fart med ligesom